

VŠEHOCHUŤ

Červenec 2025

TRIPOLSKÁ KULTURA - TAJEMNÉ CIVILIZACE
SLUNEČNÍ SOUSTAVA - VESTA
NAIVISTÉ - BRACHA TURNER
SCIFI - KIM STANLEY ROBINSON
PŘIJÍMAČKY Z MATEMATIKY OXFORD

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NECHCE ČÍST, TAK SI PROHLÉDNE OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELÉ A PŘÍZNIVCI,

a je tu červenec, teplo a další hrst nezajímavých (jak pro koho) informací a obrázků. Co jsem splácal? Podíváme se na planetku Vesta, seznámíme se se záhadnou Tripolskou kulturou, mrkneme se na obrázky Brachy Turner, přečteme si o klasiku sci-fi Kim Stanley Robinsonovi a ukážku z jeho povídky. Celá povídka je v Bonusu. Zajímá vás Litoměřický hrad? A co pověsti o hradu Střekov? A už jste se dostali na Oxford ke studiu matematiky? Máte tu další porci příkladů. To jsou úlohy, ke kterým prý stačí jen středoškolská matematika. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

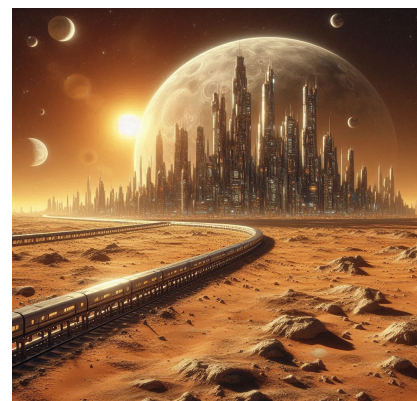
Těžko něco vymyslet co sem dát za kytíčky. Tak alespoň jedna fotografie krásných růží na naší minizahrádce. Kocour pozorovatel Bonýsek se chystá zase něco lapnout. Před pár dny přinesl jako dárek malého vrabčáka. Taxem mu ho sebral a pustil zase ven. Ať si ho chytne znovu.

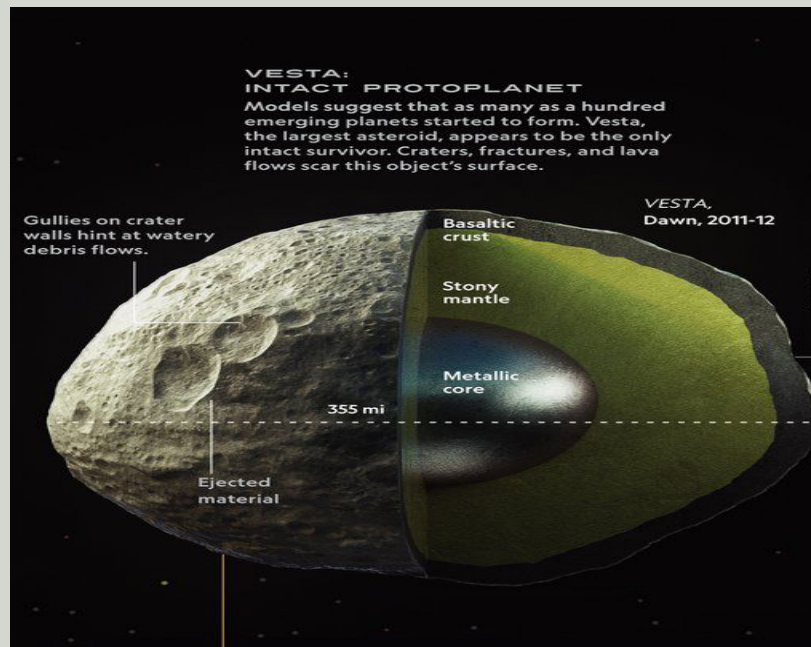

BLOGOVÁNÍ

Vycházím z toho, že úvodníky nikdo nečte, tak si udělám pár poznámek. Zabýval jsem se hlavně Linuxem a to distribucí MX založené na Debianu. Při zkoumání možností vývoje aplikací, jsem narazil na něco, co dnes budoucí

programátoři Pythonu probírají v první třídě a to framework PySide a prostředí QT. Bohudíky existují inteligentní online kurzy a tak se tím budu asi prokousávat dále. Stále zvažuji přejít na Linux, zatím pro práci využívám VirtualBox. Ahoj.

Sluneční soustava

O planetách, měsících, asteroidech, planetkách, kometách. Takové malé opakování astronomie.
Dnes druhá největší planetka - Vesta

1

2

Naivisté

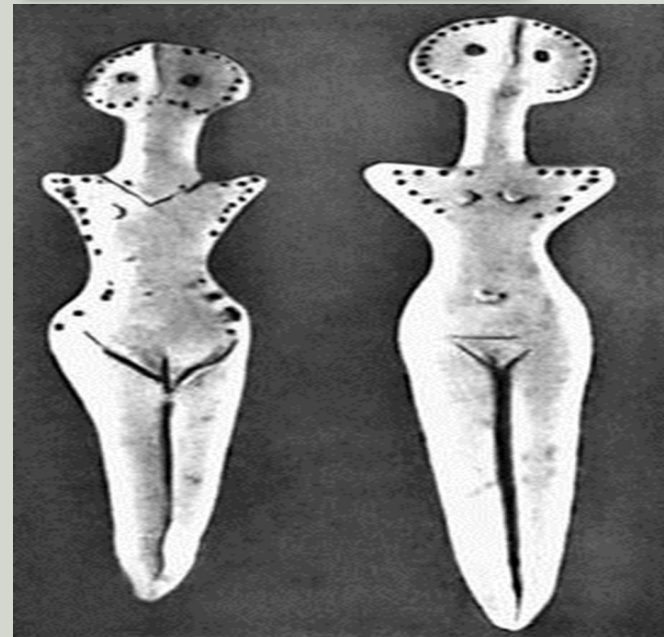
Bracha Turner

Bracha Turner byla naivní umělkyně narozená v Jeruzalémě, která se přestěhovala do Forest Hills ve státě New York, kde tvořila a strávila zbytek svého života.

Mýty a legendy

Tripolská kultura - před šesti tisíci lety se mezi Dněstrem a Dněprem na území dnešní Ukrajiny zrodila jedna z nejstarších civilizací pravěké Evropy. Dnes odkrýváme pozůstatky obrovských sídelních aglomerací tisíců neolitických zemědělců tripolské kultury.

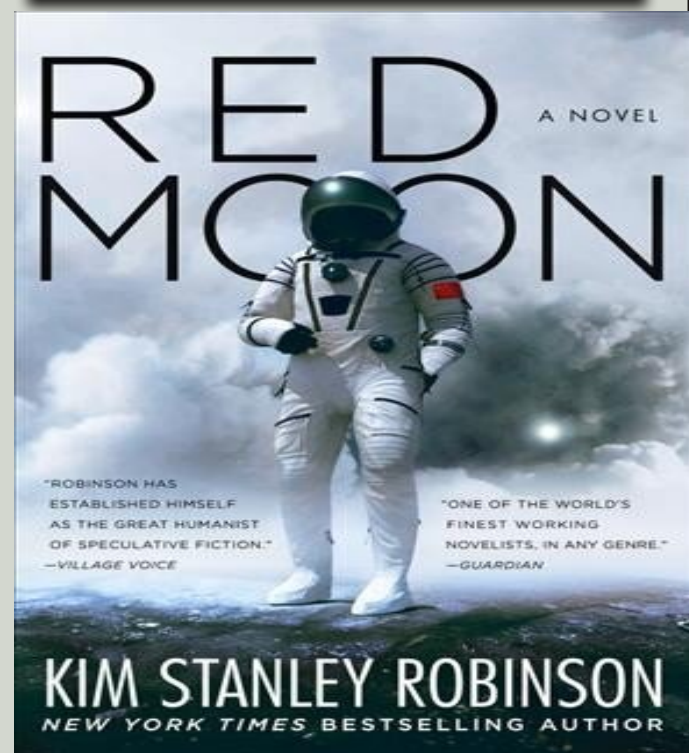
3

Sci-fi a fantasy

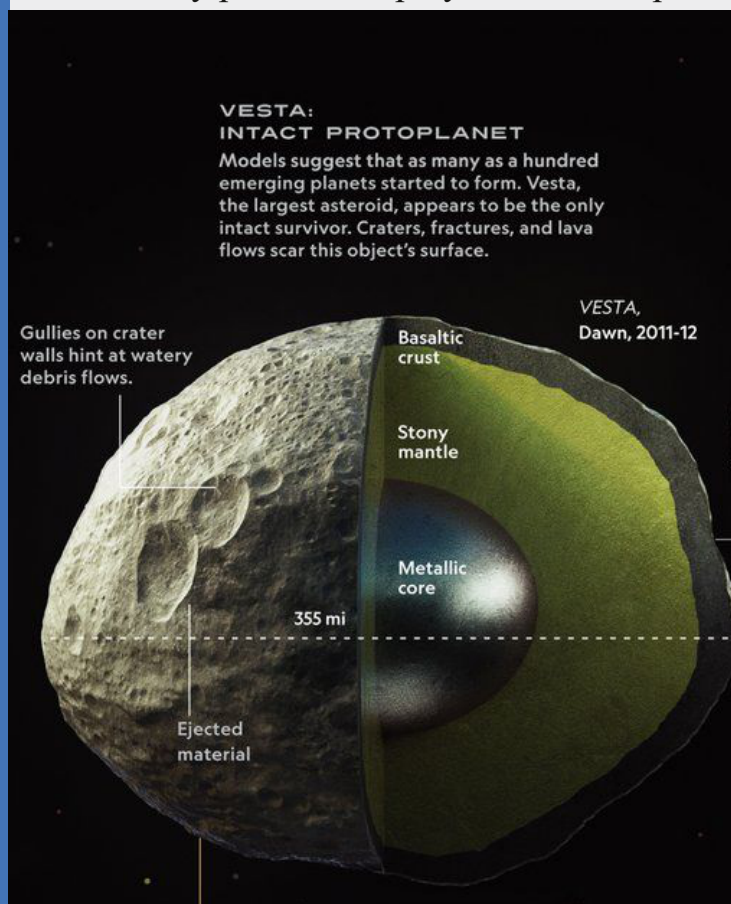
Další z klasiků sci-fi
Kim Stanley Robinson

5

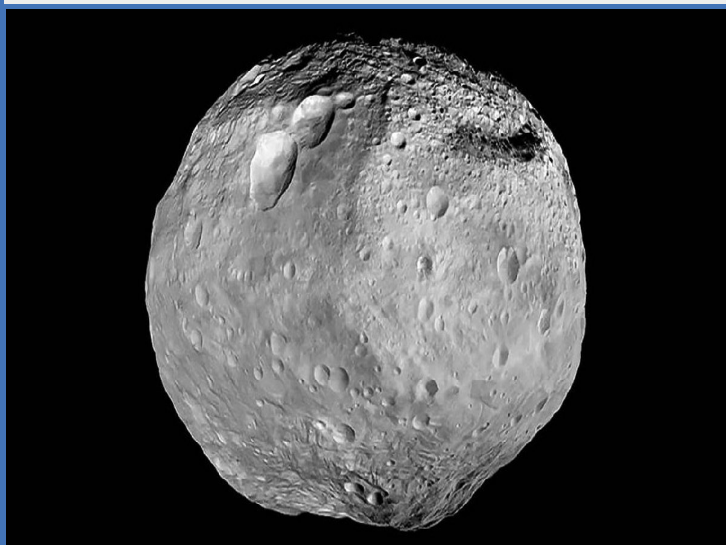

Sluneční soustava - Vesta

Vesta je planetka obíhající v hlavním pásu planetek a je co do rozměru třetím největším tělesem této kategorie, co se týče hmotnosti dokonce druhým nehmotnějším. Jako jediná z planetek může být za mimořádně příznivých okolností viditelná na noční obloze pouhým okem. Podle charakteru oběžné dráhy patří do skupiny I v hlavním pásu. Současně je mateřským tělesem rodiny vestoidů.

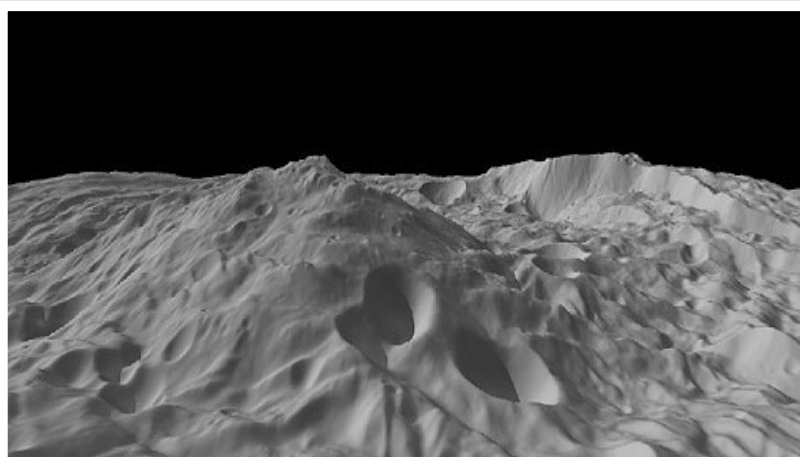
Planetku objevil 29. března 1807 v Brémách německý astronom H. W. Olbers. V té době byla ještě považována za planetu a dostala dokonce i grafický symbol (viz vlevo). Ani objev další planetky (5) Astraea o 38 let později na tom nic nezměnil; teprve v 50. letech 19. století, kdy objevů planetek kvapem přibývalo, začala být spolu s ostatními podobnými tělesy považována za pouhou planetku.

Nejdéle známým útvarem na povrchu Vesty je velká tmavá oblast o velikosti přibližně 200 km, lišící se od svého okolí významně nižší albedem. Byla na počest objevitele planetky nazvána Olbers. Její geometrický střed slouží jako referenční bod počátku vestografických souřadnic (0° vestografické délky).

Nejvýznamnějším povrchovým útvarem však je obří impaktní kráter Rheasilvia poblíž jižního pólu planetky, který patří s průměrem asi 505 km k největším v celé Sluneční soustavě. Jeho dno se nachází asi 13 km pod úrovní okolního terénu,

zatímco jeho valy okolí převyšují o 4 až 12 km, tedy maximální převýšení činí až 25 km. Středový vrcholek se tyčí do výše 22,5 km nad dnem kráteru. Vzhledem k tomu, že nebyl dopady meteoroidů výrazně pozměněn, odhaduje se, že není starší než 1 miliarda let. Dopad tělesa, kterým byl kráter vytvořen, vymrští do prostoru asi 1 % materiálu Vesty. Tyto horniny se staly

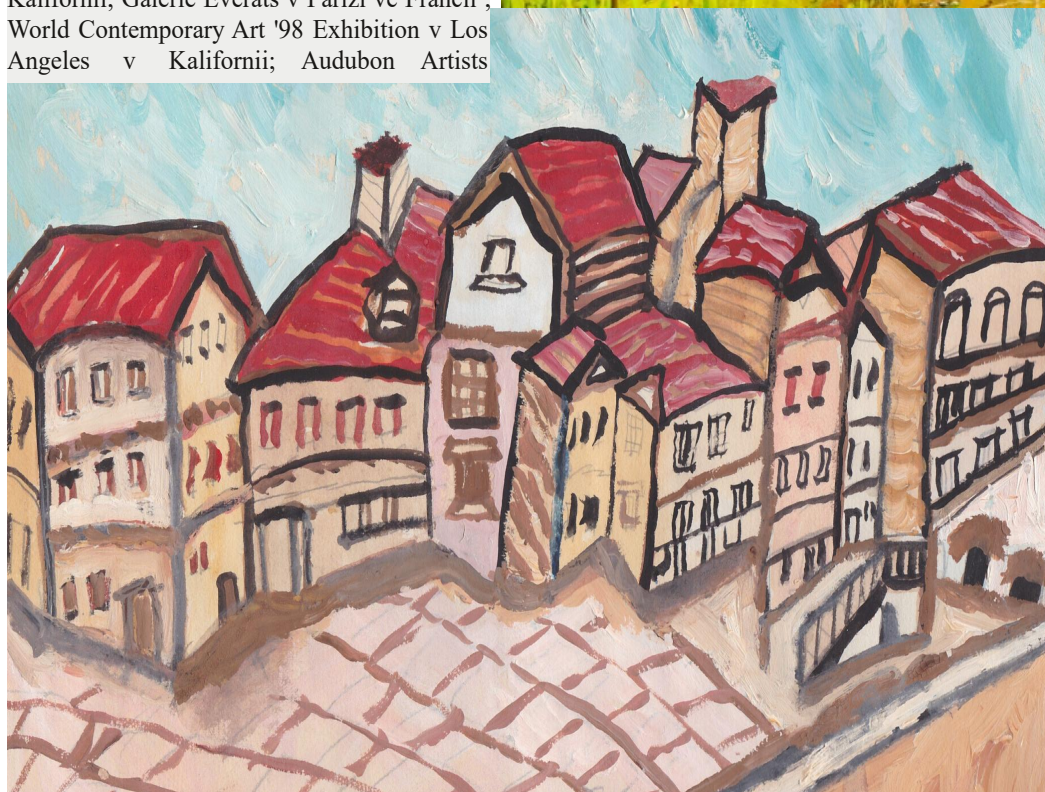
materiálem, z něhož vznikla tělesa Vestiny rodiny, zvané vestoidy a meteoroidy, které na Zemi známe jako HED meteority. Díky jejich analýze máme dobré znalosti o chemii, mineralogii a geologii Vesty. Na povrchu planetky byla identifikována řada dalších

kráterů o průměru kolem 150 km a hloubce až 7 km. Polokoule Vesty se od sebe podstatně liší. Z analýzy snímků, pořízených Hubbleovým kosmickým dalekohledem vyplývá, že východní polokoule je pokryta světlejším

materiálem, regolitem a vykazuje velké množství kráterů, zasahujících do hlubších vrstev vyvřelých hornin; jistým způsobem je obdobou „horských“ oblastí na našem Měsíci. Západní polokoule má nižší albedo a připomíná měsíční „moře“; je pravděpodobně tvořena výlevnými bazalty.

Naivisté - Bracha Turner

Bracha Turner (hebrejsky : – 1925 ; ברכה טורנר 2011) byla naivní umělkyně narozená v Jeruzalémě , která se nakonec přestěhovala do Forest Hills ve státě New York (kde strávila zbytek svého života). Turner začala malovat ve věku 58 let a měla 56 samostatných výstav, včetně samostatné výstavy v roce 1998 v Biblickém muzeu v Tel Avivu. Její díla se objevila na řadě porotních výstav, včetně výstav v J. F. Kennedy Art Gallery v Montrealu ; New England Fine Arts Institute v Bostonu, Massachusetts; West Side Arts Coalition v New Yorku; International Women in the Arts Conference v Pekingu v Číně ; Second International Women Arts' Festival ve Ft. Mason Center v San Franciscu v Kalifornii; La Galerie Internationale v Palo Alto v Kalifornii; Galerie Everats v Paříži ve Francii ; World Contemporary Art '98 Exhibition v Los Angeles v Kalifornii; Audubon Artists

v Salmagundi Clubu v New Yorku .

Obrazy Brachy Turnerové jsou trvale vystaveny v Biblickém muzeu v Tel Avivu v Izraeli; v ústředí Hadassah v New Yorku; v ZOA House v Tel Avivu v Izraeli; v Národní radě židovských žen, sekce NY; v Národním ústředí NCJW v New Yorku; v kanceláři starosty Jeruzaléma v Izraeli; v kanceláři starosty Safedu a v kanceláři starosty v New Yorku. Její díla jsou vystavena v Muzeu univerzity Yeshiva v New Yorku; v nemocnici Columbia University Hospital v New Yorku; v kapli Jacob Medical Hospital v Bronxu v New Yorku; v nemocnici Bikur Cholim Hospital v Jeruzalémě v Izraeli; v Emunah of America v New Yorku; v škole Ramaz School v New Yorku; v organizaci Lubavitch Youth Organization v Brooklynu v New Yorku; v Habonimu v New Yorku; v Haaguda lema'an Hachayal Belsrael v Tel Avivu; v kanceláři prezidenta městské části Queens Borough v New Yorku; v centru pro matky a děti v nemocnici Hadassah v Jeruzalémě a v nemocnici Rambam v Haifě. Její díla se nacházejí také v mnoha soukromých sbírkách.

Jeden z jejích obrazů byl reprodukován na kartonu vydaném nakladatelstvím Hadassah a šest jejích kreseb se objevilo v knize Sariny dcery zpívají z roku 1989. Objevila se v Židovské literární ročence žen a v Encyklopedii mezinárodních umělkyní.

Bracha Turner prezentovala svá díla ve 42 komunitách a institucích.

Umělkyně je vnučkou rabína Šmuela Schulmana , samouka z Erec Izrael 19. století, jehož díla jsou vystavena v Izraelském muzeu v Jeruzalémě a v Židovském muzeu v Paříži ve Francii. Bracha Turner se narodila ve staré židovské čtvrti Jeruzaléma a stejně jako její dědeček byla samoučka. Mezi její média patří olej, pastel a pero a inkoust.

Tripolská kultura

Před šesti tisíci lety se mezi Dněstrem a Dněprem na území dnešní Ukrajiny zrodila jedna z nejstarších civilizací pravěké Evropy. Dnes odkrýváme pozůstatky obrovských sídelních aglomerací tisíců neolitických zemědělců tripolské kultury. Život těchto rozsáhlých komunit ale způsobil vyčerpání přírodních zdrojů, a velká kumulace lidí dokonce jednu z nejstarších epidemií moru v dějinách lidstva. Megaosady už po této katastrofě nebyly nikdy obnoveny.

Byla to jedna z nejstarších kultur vůbec. Mezi povodími Prutu a Dněstru na území dnešní Ukrajiny a Rumunska se před 7 200 lety vytvořila tzv. cucutensko-tripolská kultura, která působí exotičtěji, než by v dané oblasti jeden čekal. Zbytky této neolitické protocivilizace, která zanikla k roku 3000 př. n. l., ostatně objevil v 19. století český rodák Čeněk Chvojka. Nikdo ale nečekal, co odhalí další průzkum. Sedimenty v někdejších osadách například svědčí o tom, že tripolští každých 60 až 80 let dobrovolně pálili svá vlastní města – v jedné oblasti takto zničili a znovu vybudovali danou osadu třináctkrát po sobě. Nešlo přitom o žádné vesničky, odhady velikosti některých sídlíšť mluví o populaci 20 až 40 tisíc lidí. Za zánik je zřejmě odpovědná opět kombinace dvou faktorů – prudkého ochlazení evropského klimatu, které donutilo Tripolské změnit své návyky a zemědělství, spolu s migrací dalších kultur z Kavkazu do Evropy.

Tripolská kultura, také Cucuteni–Trypilska kultura (ukrajinsky Трипільська культура – Trypilska kultura, rumunsky Cultura Cucuteni) je neolitická archeologická kultura, která se vyskytovala v oblasti od povodí Prutu k povodí Dněstru přibližně v letech 5200–3000 před naším letopočtem. K roku 2003 bylo známo téměř 3 tisíce nalezišť od osamělých stavení až po města pro 30 tisíc obyvatel, většinou v povodí řek. Charakterizuje ji keramika, hlavně malované nádoby (bez použití hrnčířského kruhu) a drobné antropomorfní sošky (idoly?).

Archeolog Čeněk Chvojka objevil první Trypolské osídlení na území moderní Ukrajiny v letech 1893–1894 na Kyrylivské ulici 55 v Kyjevě. Čeněk Chvojka představil své nálezy v srpnu 1899 na XI archeologickém kongresu v Kyjevě. Za oficiální rok objevení trypilské kultury na Ukrajině je považován rok 1893 — rok, kdy začaly vykopávky na Kyrylivské ulici v Kyjevě. Na podzim roku 1897 bylo Chvojkou nalezeno několik osad s materiály podobnými kyjevským nálezům v blízkosti města Trypillya v Kyjevské župě (nyní vesnice

Trypillya, Kyjevská oblast). V českých, moldavských, ruských, ukrajinských a dalších publikacích je název „trypilská kultura“ běžný pro památky z území Ukrajiny a Moldavska. Naopak z Rumunské části je nazývána Kukuten.

Postupem času se ukázalo, že archeologická kultura Kukuten na území Rumunska a kultura Tripillia na území Ukrajiny patří do stejného kulturního komplexu. Nyní se často používá název „Kukuten-Tripillia“, i když názvy „Kukuten“ a „Tripillia“ lze používat i samostatně. Používá se také název „kulturně-historická komunita“ nebo „společenství“ Tripillia-Kukuten (Kukuten-Tripillia).

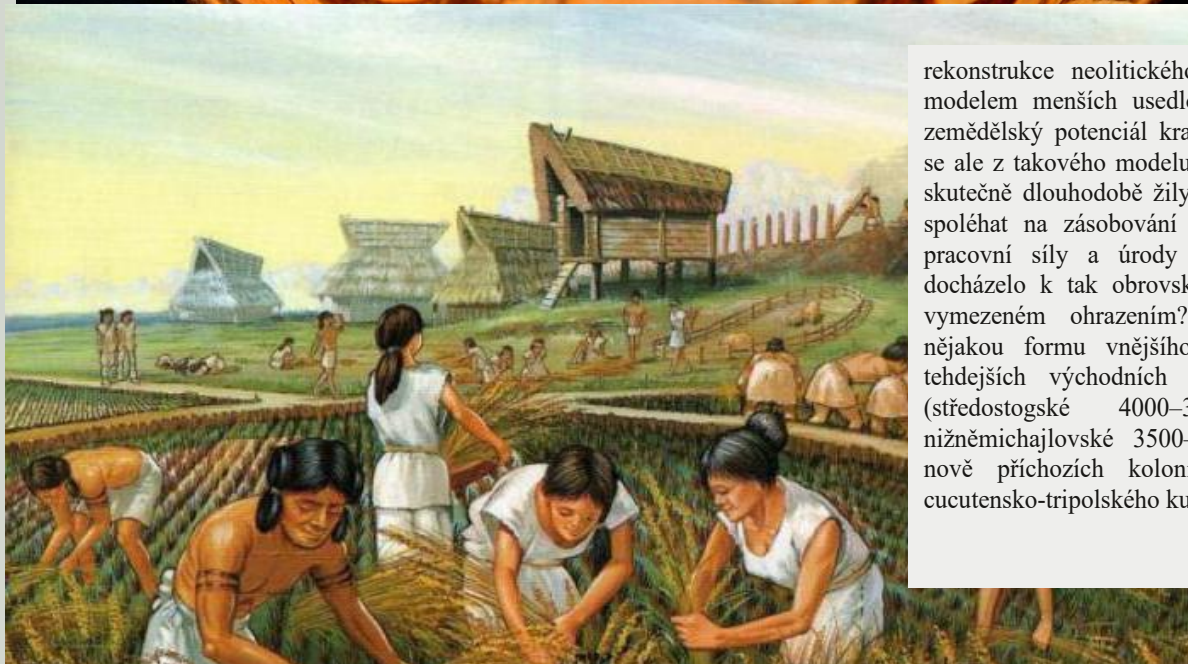
Proč tak obrovské osady?

Jedním z překvapení, ale také záhad současné evropské archeologie jsou tripolské „obří osady“, které mohly být domovem více než 40 tisíc obyvatel (například lokalita Majdanetske). Archeologické výzkumy, především za použití velkoplošné geofyzikální prospekce, naznačují, že se tyto osady skládaly až z tisíců domů, uspořádaných v řadách do oválného půdorysu, pokrývajících plochu až 450 hektarů (jako lokalita Talianki). Velikostí a počtem obydlí působí tripolské lokality jako pravěká města. Přesto nešlo o města v podobě známé ze starověku a středověku. Zcela v nich chybějí doklady specializované výroby, řemesel a obchodu.

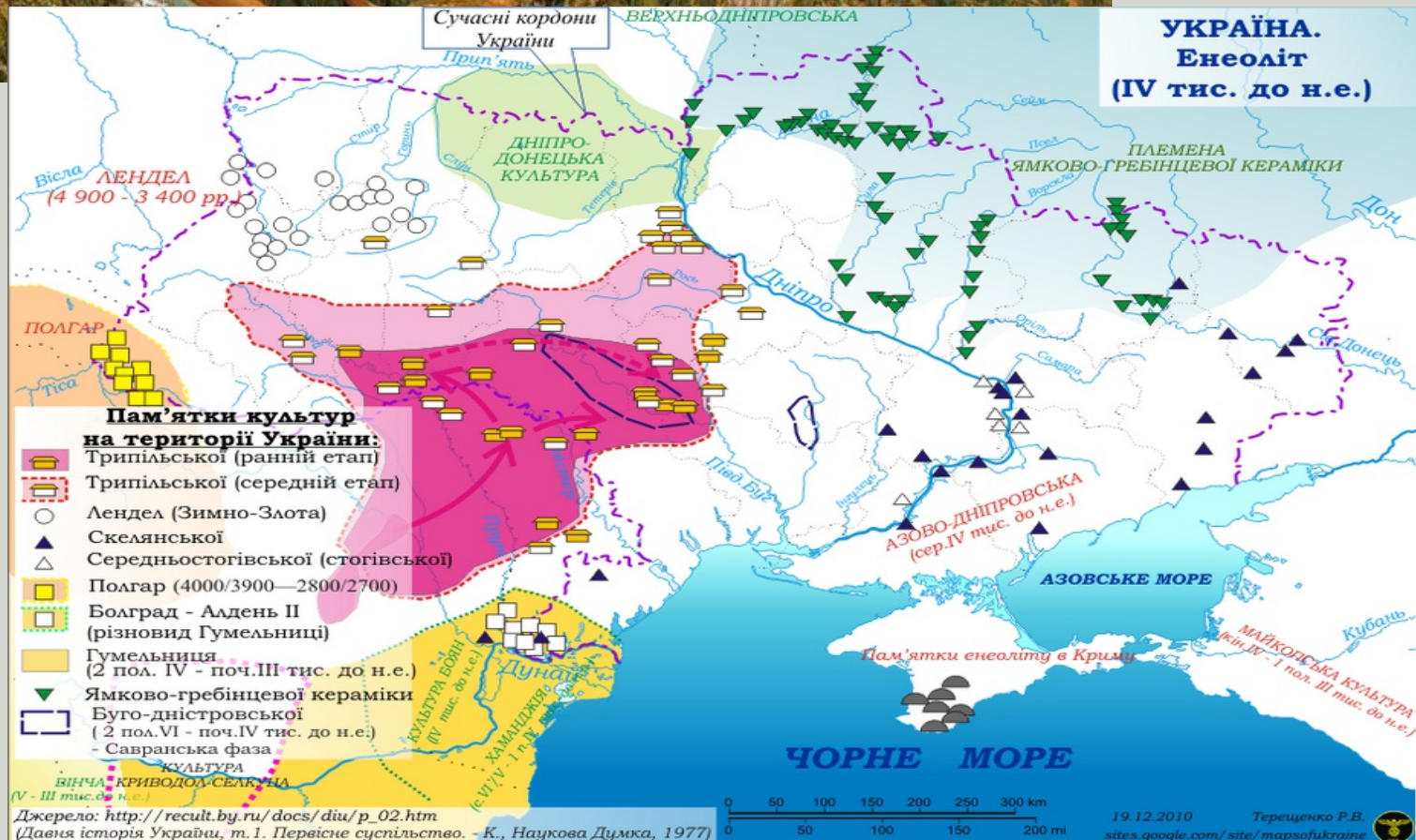

Reconstruction of Majdanets c 4000 B.C.
Design Kenny Arne Lang Antonsen & Jimmy John Antonsen

Tyto zemědělské osady byly především náboženskými centry, doklady rozsáhlých řemeslných aktivit tu však nenajdeme. Zdá se, že „města“ s populací nad 15 000 lidí a o rozloze přes 100 hektarů byla obklopena menšími satelitními osadami (10–40 hektarů) a vesnicemi (2–7 hektarů). Tyto komunity zřejmě obhospodařovaly pole a pastviny a zásobovaly centrální osady. Otázkou ale stále zůstává, proč pravěcí zemědělci na Ukrajině vytvářeli tak rozsáhlé sídelní aglomerace. Naše dosavadní

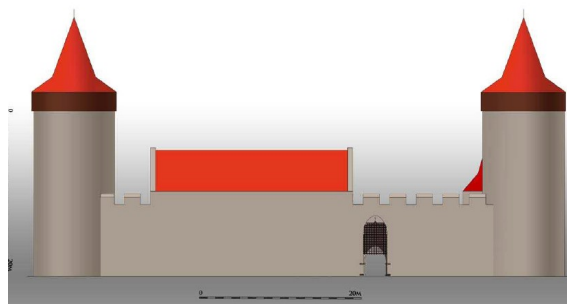
реконструкція неолітичного земледілля спіше працює з моделлю менших осідлостей, використовуючи рівномірно земледільський потенціал країни. Обов'язкові трипольські осаді не з такою моделлю зовсім виходять. Якщо б звідси дійсно довгостроково жили десятитисячі людей, то мали б сподіватися на зберігання з менших сіл і перевезення трудових сил і врожай на значні відстані. Чому доводилося так обов'язково кумуляція будівель в просторі обмеженому огорожені? Всього пояснення зв'язує якусь форму зовнішнього загрози, а вже з боку тодішніх східних степних кочових культур (середостогівські 4000–3500 до н.е. перед Кристом і нижньоміхайлівські 3500–3000 до н.е. перед Кристом),¹ або нових прибулих колоністів з південно-західних областей кукутсько-трипольського культурного кола.

LITOMĚŘICKÝ HRAD A JEHO POČÁTKY

(Poznámky k hradní politice Jana Lucemburského v severozápadních Čechách)

Oldřich Kotyza – Milan Sýkora

Obr. 4. Letecký snímek areálu hradu. 1 – západní úsek obvodové bradby, 2 – severní úsek obvodové bradby, 3 – torzo severovýchodní válcové věže, 4 – nárožní hranolová věž, 5 – palác, 6 – čp. 68 (foto Z. Smrží).

Abstrakt: Příspěvek se zabývá počátky litoměřického hradu, a to na základě archeologického výzkumu doplňovaného dílčím stavebně historickým průzkumem a rešerší písemných pramenů. Původní vrcholně středověký hrad na Dómském vrchu byl po krátké době své existence (2. pol. 13. stol.) přenesen k severozápadnímu nároží města (dnes u Tyršova náměstí). Patrně již za Václava II. zde vzniká prozatím blíže neznámá budova, asi věž nebo palác. K dokončení výstavby hradu však došlo až za Jana Lucemburského, tedy za krále, kterému doposud nebyly výraznější zakladatelské podniky přisuzovány. Nověji se však ukazuje jeho velká aktivita a promyšlený postup v severozápadních Čechách, kde vytvořil síť hradů svázaných s králem lenními vztahy. Z litoměřického hradu se podařilo odhalit zejména severní průčelí s dvěma nárožními válcovými věžemi a bránou vybavenou hřebenem. Částečně byla prozkoumána i hradba vymezující areál od západu, k níž se zevnitř přikládá palác vybavený pavlačemi.

1. Úvod

Předkládaný příspěvek je první z řady publikací výsledků archeologického výzkumu litoměřického hradu, který probíhal v l. 2009–2010 v režii Oblastního muzea v Litoměřicích, p.o. a Ústavu archeologické památkové péče severozápadních Čech v Mostě, v.v.i. V tomto článku se budeme zabývat především složitou problematikou počátků hradu, které na jedné straně vymezuje existence raně středověkého hradu na Dómském vrchu, na druhé pak plně konstituovaný vrcholně středověký hrad. Na tento příspěvek pak navází další.

Plocha nálezů se nachází v severozápadním cípu litoměřického městského opevnění poblíž dnešního Tyršova náměstí a v těsném sousedství restauračního objektu Hrádek (obr. 1). Podloží lokality tvoří spraš, místy promíšená se štěrkopískem. Nad ním se nachází 30–50 cm mocná vrstva pohřbené půdy. Vlastní terén byl po staletí mnohokrát změněn množstvím terénních úprav a navážek (Novotný 2009). Vodním zdrojem je uprostřed nádvoří umístěná kopaná a

kameny obložená studna, hluboká údajně 15 m, o jejímž stáří však zatím nic nevíme (předpokládá se, že pochází z vrcholného středověku). Rovněž o vlastním terénu, původní středověké zástavbě a o dalších zásazích doposud bylo známo velmi málo. Zde, resp. v nejbližším okolí bylo odhalených archeologických nálezů poskrovnu (Zápotocký 1979, 91–92) a celkové rekonstrukce se opíraly výhradně o zjištění dějepisců a stavebních historiků, vycházejících z torzovitých písemných zpráv a z reliktních stavebních konstrukcí především v paláci a přilehlém čp. 68 (Sedláček 1923, 367–368; Muk 1971; 1980; 1983; Tomas in Anděl a kol. 1984, 283–286; Macek 1989a; 1989b; Durdík 1998a, 231–235; Gabriel – Peřina 2007; Záruba 2010, 65–83).

2. Nálezové okolnosti a postup záchranných prací

Dne 10. března 2009 O. Kotyza jednal s ČEZ, a.s., tj. investorem elektropřípojek do areálu hradu u Tyršova náměstí. Při této příležitosti byla navštívena plocha hradu a bylo zjištěno, že na tomto místě probíhají značně radikální zásahy do samotných konstrukcí hradu a také do terénu, a to v rámci jeho revitalizace na „Svatostánek českého vinařství“. O záměru však investor inkriminované stavby (Město Litoměřice) neinformoval Archeologický ústav AV ČR v Praze ani jiné zákonem pověřené archeologické pracoviště, i když mu to ukládá zákon č. 20/1987 Sb. ve znění § 22, odst. 2, zákona č. 2005 Sb. Je s podivem, že ustanovení o provedení záchranného archeologického výzkumu, případně dozoru, nebylo stanoveno ani ve stavebním povolení na příslušnou stavbu, i když se zcela bezpečně jedná o kulturní památku chráněnou státem (rejstříkové číslo 14183/5–1746; 46475/5–4742), nadto umístěnou v Městské památkové rezervaci Litoměřice. Proto bylo nutno vstoupit do jednání s investorem zmíněné stavby o provedení záchranného archeologického výzkumu a dohodnout podmínky, případně koordinaci prací se stavební organizací (Konstruktiva Konsit, a.s. Praha). Příslušná smlouva byla projednávána již 30. března 2009 a v právně relevantním znění podepsána dne 22. dubna 2009 se zpětnou účinností za provedené práce. (pokr.)

Sci-fi a Fantasy

Kim Stanley Robinson

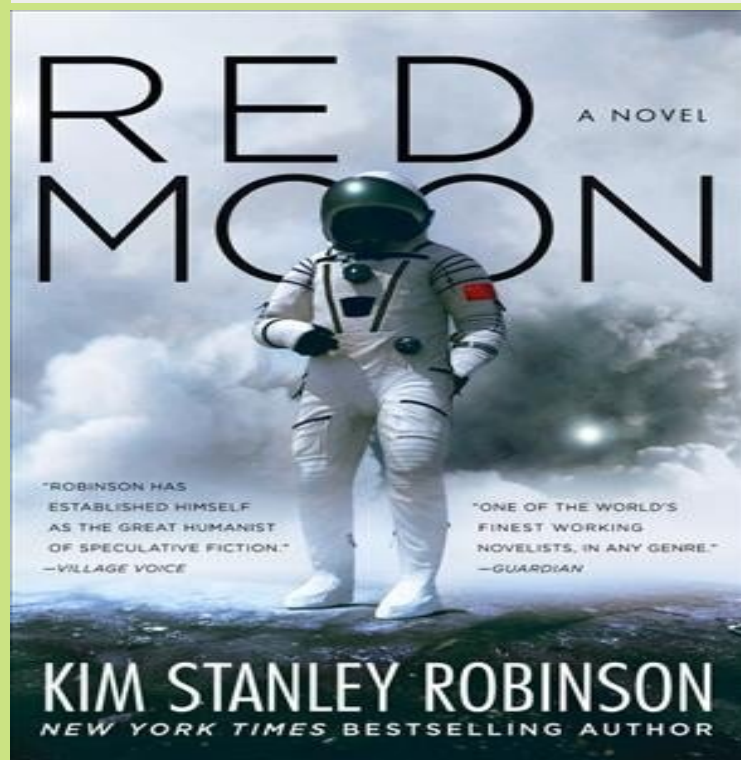
Kim Stanley Robinson (* 23. března 1952, Waukegan, USA) je americký spisovatel sci-fi, který není v Česku příliš znám. Nositel mnoha cen, například Nebula, Ceny Hugo a World Fantasy Award. Mnoho jeho prací má ekologický, kulturní a sociální podtext, hrdiny jsou často vědci. I když se narodil v Waukeganu, brzy po narození se jeho rodina přestěhovala do Kalifornie, kde strávil začátek svého života. Oženil se s Lisou Howlandovou Nowellovou a má dva

syny. V roce 1982 obdržel za svou disertační práci zabývající se dílem spisovatele sci-fi Philipa K. Dicka titul Ph.D.

Robinsonova díla často zobrazují světy zítřka podobným mytologizované americké západní hranici a projevují sentimentální náklonnost ke svobodě a divokosti hranice. Robinsonova práce často zkoumá alternativy k modernímu kapitalismu. V trilogii Mars se tvrdí, že kapitalismus je důsledkem feudalismu, který by v budoucnu mohl být nahrazen demokratičtější ekonomickým systémem. Vlastnictví pracovníků a družstva hrají prominentní roli v knihách Green Mars a Blue Mars jako náhrada za tradiční korporace. Trilogie Orange County zkoumá podobná uspořádání; Pacific Edge zahrnuje myšlenku útoku na právní rámec korporátní dominance s cílem podpořit sociální rovnostářství. Tim Kreider píše v New Yorkeru, že Robinson může být naším největším politickým romanopiscem, a popisuje, jak Robinson používá trilogii Mars jako šablonu pro věrohodnou utopii. Jeho díla odkazují na reálné příklady ekonomické organizace, které byly uváděny jako příklady alternativ ke konvenčním kapitalistickým strukturám, jako je Mondragon Corporation a model Kerala.

Robinsonovo psaní také odráží zájem o ekonomické modely, které odmítají růstově orientovaný základ kapitalismu: Robert Markley označil dílo Murraye Bookchina za vliv na jeho myšlení, stejně jako ekonomii stacionárního stavu.

Robinsonova díla často zobrazují postavy, které se snaží zachovat a zlepšit svět kolem sebe v prostředí charakterizovaném individualismem a podnikáním a často čelí politickému a ekonomickému autoritářství korporátní moci působící v tomto prostředí. Robinson byl popisován jako antikapitalista a jeho díla často zobrazuje formu hraničního

kapitalismu, která propaguje egalitářské ideály, jež se velmi podobají socialistickým systémům, ale čelí kapitalismu, který je udržován zakořeněnými hegemonickými korporacemi. Zejména jeho Mart'anská ústava čerpá ze sociálnědemokratických ideálů a výslovně zdůrazňuje prvek participace komunity v politickém a ekonomickém životě.

Robinsonova díla často vykreslují vědce jako hrdiny. Ve srovnání s většinou děl, která vědce zobrazují, jsou zobrazováni všedním způsobem: spíše než aby byli dobrodruzi nebo akčními hrdiny, Robinsonovi vědci se stávají kriticky důležitými díky výzkumným objevům, navazování kontaktů a spolupráci s jinými vědci, politickému lobbingu nebo tomu, že se stávají veřejnými osobnostmi. Robinson zachycuje radost vědců, kteří pracují na něčem, na čem jim záleží. Robert Markley argumentoval, že Robinson „považuje vědu za model utopické politiky... I v Robinsonových románech, které se nezdají být sci-fi, jako je Šaman, je induktivní metoda, kolektivní hledání větších znalostí o světě, které lze využít pro dobro všech, v popředí.“ Trilogie Mars a Roky rýže a soli se silně opírají o myšlenku, že vědci musí převzít odpovědnost za zajištění veřejného porozumění a zodpovědného využívání svých objevů. Robinsonovi vědci se často jeví jako nejlepší lidé pro řízení veřejné politiky v důležitých environmentálních a technologických otázkách, o kterých politici často nevědí.

Zločin na Merkuru

....

Pro ty z vás, kdo jste to tu nikdy nenavštívili: Terminátor je oválné město. Jeho přední polovina je plochá a vyčnívá z průhledné kupole. Zadní polovina oválu je terasovitá a zvedá se až k vysoké Stěně rozbřesku, která nese horní okraj kupole a odstiňuje město od věčně vycházejícího slunce. Velká brána Terminátoru je nedaleko horního okraje Stěny rozbřesku, a když se otevře, paprsky oslepujícího světla proniknou povětřím města jako šípy a zaplaví město žlutým jasnem. Heidina vila leží asi v polovině terasovitého svahu - shlíželi jsme na šedivé kamenné stěny, oranžové střešní tašky a zaprášenou révu a citroníky v terasovitých zahradách, jimiž bylo město poseto jako skvrnami. Vně kupole se táhlo k obzoru dvanáct masivních kolejí, po nichž se město pohybovalo, a obepínalo planetu jako tenký svatební prstýnek. Byl to hezký výhled, a já jsem připil na představu, že tady není Claude Monet, aby ten výhled zachytil štětcem. Protože, dle mého soudu, někdy je skutečnost víc než dost.

Ohman polkl svůj nápoj jediným douškem. Říkalo se, že si hodně půjčuje na financování jednoho ze svých velkých podniků, a šeptalo se, že zamýšlí koupit uzavřenou část Louvrů - nebo Renesanční sál Vatikánského muzea - nebo amsterodamskou Van Goghovu sbírku. Avšak takové řeči kolovaly o Arnoldovi neustále. Byl totiž na to tím správným typem překupníka. Nic z toho možná nebyla pravda, avšak to, že se nikdy nevyjadřoval, jako by dávalo tušit určité napětí.

“Povšimněte si, jak se ten obraz, který jste sehnal pro Heidi, vryl Freye do podvědomí,” poznamenal jsem, abych mu zlepšil náladu. Freya nakláněla hlavu na několik centimetrů od obrazu, aby si na něm mohla prohlížet skvrnku po skvrnce, a lidé za ní neviděli než její plavé vlasy. Ohman k ní zaletěl pohledem a pousmál se. Přivezl sem Moneta ze své poslední výpravy na Zemi a musel zřejmě dost bojovat, aby ho získal. Jak anglické rodině, která obraz vlastnila, tak britské vládě se muselo za nákup a povolení k vývozu hodně zaplatit, a jen to, že se Merkur všeobecně považuje za největší umělecké muzeum lidstva, přispělo ke kladnému vyřízení celé záležitosti u soudu. Pro Arnolda to byl jeden z nejhezčích okamžiků. Nyní na mou poznámku reagoval. “Asi bychom ji měli trochu poodtáhnout, aby viděli i ostatní.”

“Třeba by se to povedlo, kdybychom se do ní opřeli oba,” usoudil jsem. Zvedli jsme se a postavili se vedle Freyi. Harvey Wahburn, v obličejích zarudlých a vypadajících velice unaveně, se k nám přidal a společně jsem přesvědčili Freyu, aby si tu nádheru nenechávala jen pro sebe. Ohman a Butler se o něčem radili, pak vstoupili do vily prosklenými dveřmi, vedoucími do koncertního salónku. Tam se Heidin orchestr proháněl po stupnicích

Musorgského Chatrče Baby Jagy. To znamenalo, že se přiblížila doba, kdy se Velká brána otevře (v tomto směru má Heidi spolehlivé informace). Skutečně, když Musorgského hudba přeburácela z Chatrče Baby Jagy na Velkou Kijevskou bránu, vzduch pod kupolí rozřízly dva šípy bílého světla. Odevšad zazněly výkřiky a fanfáry, až téměř zdusily zesílený zvuk našeho orchestru. Velká brána se zvolna otvírala, a když se otevřela, světelné oštěpy zmohutněly na silné, máslově zlaté trámce vzduchu. Za jejich okázalé, téměř oslepující záře se poprvé z vily vynořila Heidi Van Seegerenová - kráčešla v duchu přehnaného Maazelova ritardanda, které její dirigent Hiu používal při každém Dni slunce, když se hrály Obrázky z výstavy. Toto ritardando posunulo hudbu od pouhého velkolepého do vyloženě bombastického zvuku, a Heidi trvalo více než minutu, než přešla úzké nádvoří. Avšak řekl bych, že to nebylo tak docela hloupé - zjevit se za toho obřadního okamžiku a záplavy světla, zdánlivě ztuhujícího vzduchu na hmatatelný gel. To světlo a hřmot, které probudily k životu šediváci a četné orchestry ze sousedství, z nichž každý produkoval svou vlastní předeheru či fanfáru (Coriolan zazníval z jedné strany, 1812 ze strany druhé), vytvářely komplexní, a snad bych mohl říci hlučný estetický zážitek, takže to, po čem jsem v té chvíli toužil nejméně, byl další pohled na tu Monetovu strašnost. Jenže Freya nedopustila, aby tomu bylo jinak.

“Ještě nikdy jsi ten obraz neviděl, když je Velká brána otevřená,” prohlásila. “A to je jediný důvod, proč jsem tě sem dnes vzala.”

“Rozumím.” Ve skutečnosti jsem sotva co viděl. Jak mě Freya vedla za paži k obrazu, nechtěně jsem pohlédl přímo do žhnoucích žlutých prutů slunečního světla a pronikavě modré abstraktní obrazce se mi roztančily před očima. Spíše jsem slyšel, než viděl, že se k nám přidal Harvey Washburn. Teprve o mnoho mrknutí později jsem mohl spolu s ostatními věnovat pozornost velkému plátnu.

No, v hustém, rozzářeném vzduchu Monet skutečně žhnul, vyzářoval světlo jako lampa chvějící se vlastní energií. Ten pohled zapůsobil i na mě. “Ano,” přiznal jsem se Freye a Harveymu, “vidím, jak přesně rozmístil ty kopečky barvy, a vidím, jak ostře a bytelně vystupuje katedrála pod tou záplavou světla, ale je to jako za Dne slunce, rozumíte, je to přehnané. Výsledek je moc křiklavý, skutečně, je to...”

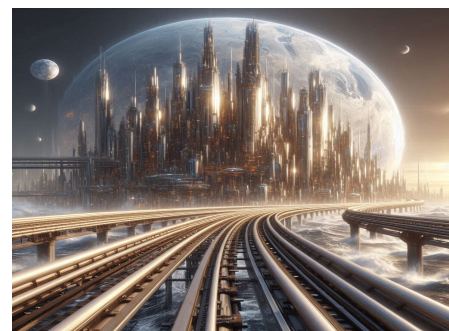
...

**!!! BONUS !!!
KLIKNĚTE A PAK
SI OTEVŘETE
KNÍŽKU V PDF!!!**

MARVINŮV SLOUPEK

Opravdu se snažím poznat, co na tom obrazu od Moneta lidi mohou vidět. Já analyzuji omezené tisíce barevných skvrn, to není problém. Když se snažím ty skvrny nějak spojit, dostávám jednolitou šedou barvu. Možná to je tím Merkurem. Je tu pro mě obvody trochu teplo a zase se mi přehřívají diody. Půjdu se raději ukrýt do nějaké jeskyně a budu si hrát na člověka, což je obrovská nuda, ale co. Hlavně zůstat pitomý a depresivní, že Arthure Dente?

Ceny Sci-fi a fantasy

**Sidewise Awards
for Alternate History**

Cena Sidewise za alternativní historii

Ceny jsou pojmenovány podle povídky „Sidewise in Time“ od Murrye Leinstera z roku 1934, v níž podivná bouře způsobí, že si části Země vymění místa s jejich protějšky z jiných časových linií. Každý rok se obvykle uděluje dvě ceny, obvykle na WorldConu nebo NASFiCu. Cena za krátkou formu se uděluje dílu do 60 000 slov. Cena za dlouhou formu se uděluje jednomu nebo více dílům delšímu než 60 000 slov, která mohou zahrnovat jeden román nebo vícesvazkovou sérii. Porota také čtyřikrát ocenila jednotlivce cenou za zvláštní přínos do díla publikovaného před založením ceny nebo za jiný přínos k tomuto žánru.

A DALŠÍ PORCE PŘÍKLADŮ Z PŘIJÍMAČEK KE STUDIU MATEMATIKY NA OXFORDU

Question 19 [3 marks]

A sequence has $a_0 = 3$, and then for $n \geq 1$ the sequence satisfies $a_n = 8(a_{n-1})^4$. The value of a_{10} is

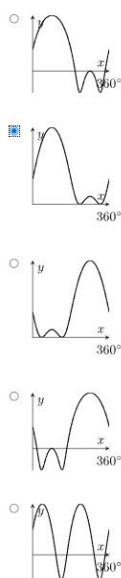
- ☐ $\frac{18(2^{20})}{2}$
- ☐ $\frac{3(2^{20})}{2}$
- ☐ $\frac{2(2^{20})}{3}$
- ☐ $\frac{6(2^{20})}{2}$
- ☐ $\frac{6(2^{20})}{3}$

Question 18 [3 marks]

Which of the following graphs shows

$$y = \log_2(9 - 8 \sin x - 6 \cos^2 x)$$

in the range $0 \leq x \leq 360^\circ$?

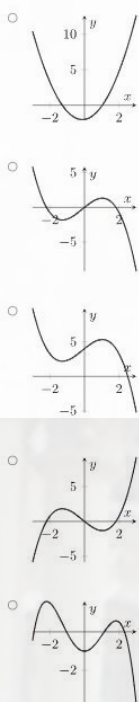
Question 20 [3 marks]

If the expression $\left(x + 1 + \frac{1}{x}\right)^4$ is fully expanded term-by-term and like terms are collected together, there is one term which is independent of x . The value of this term is

- ☐ 14
- ☐ 10
- ☐ 19
- ☐ 51
- ☐ 81

Question 21 [4 marks]

The following five graphs are, in some order, plots of $y = f(x)$, $y = g(x)$, $y = h(x)$, $y = \frac{dg}{dx}$; that is, three unknown functions and the derivatives of the first two of those. Which graph is a plot of $h(x)$?

Naše krásné zámky a hrady - Střekov

Historie a pověsti

Střekov (německy Schreckenstein) je zřícenina hradu v Ústí nad Labem. Stojí na trachytové skále nad pravým břehem řeky Labe ve čtvrti Střekov, asi 2,5 kilometru jihovýchodně od centra města. Od roku 1963 je chráněn jako kulturní památka.

Hrad nechal založit pravděpodobně král Jan Lucemburský, který jeho stavbou pověřil Pešíka z Veitmile, kterému hrad v roce 1319 udělil v léno. Ještě téhož roku hrad získali Vartenberkové, kterým patřil až do počátku patnáctého století. Během patnáctého století se na Střekově vystřídala řada majitelů, ke kterým patřili kromě jiných míšenští markrabí, Kladenští z Kladna nebo Fictumové. Na počátku šestnáctého století se majiteli stali Glacové ze Starého dvora, kteří nechali starý hrad přestavět v pozdně gotickém slohu a přizpůsobili jej tak dobovým požadavkům na komfortní bydlení.

Nejdelší dobu Střekov zůstal v majetku Lobkoviců, kteří jej vlastnili v letech 1563–1945 a znovu se stali jeho majiteli v roce 1992. Příslušníci jejich rodu na hradě nesídlili, ale až do třicetileté války jej udržovali obyvatelný. Během ní byl hrad několikrát dobyt a vypálen a chátrání se nepodařilo zabránit ani po válce. Jako pevnost hrad sloužil ještě během sedmileté války. Částečnou obnovu a úpravu hradního areálu přineslo až období romantismu, kdy se zřícenina stala častým cílem návštěv významných osobností i běžných turistů, pro které byla na hradě v roce 1830 zřízena restaurace a později zřícenina v osmdesátých letech devatenáctého století a v letech 1911–1912 rozsáhle upravována.

Pověsti

O založení Střekova

Hrad Střekov má dlouhou a bohatou historii (plnou strašidel), avšak kde je její začátek se můžeme jen dohadovat. Podle legendy, kterou si z matky na dceru a z otce na syna předávají místní už po staletí, spadá vznik hradu někam do doby, kdy okolí ohrožovali loupeživí Míšeňští. Tehdy prý kníže Hostivít svolal velkou radu a nasmlouval s vladykou Střekem nutnost vystavění velkolepého hradu. Střek se s družinou vydal podél Labe, aby našel vhodné místo ke stavbě. Když spatřil mohutnou čedičovou skálu, vypínající se nad třpytivou hladinu do výše sta metrů, bylo mu jasné, že je na místě. I povolal dělníky a všichni společně vztyčili na vrcholu útesu pevný, kamenný hrad, jenž nazvali podle svého vůdce Střekovem. Majestátná stavba plnila účel dokonale. Z věže bylo vidět široko daleko. Když se mohli udatní vojáci na boj připravit, nebylo pro ně vítězství nad loupeživými bandami tvrdým oříškem. V noci pak napínali přes Labe řetěz, aby bez jejich vědomí neproklouzla do říše ani myška.

O nešťastné lásce

Černá čedičová skála, jejíž vrchol zdobí hrad Střekov, padá do Labe z výšky sto metrů. Na jaře je strmý svah poset trsy zlatavých kvítků tařice skalní. Podle pověsti roste květina všude tam, kde se zachytily plavé vlasy krásné dcery hradního pána, jež ukončila život skokem z útesu. Tělo se v temných hlubinách řeky nikdy nenašlo. Povídá se, že je odnesli trpaslíci dovnitř do skály. Dívčin smutný osud byl předurčen od chvíle, kdy si dala první hubičku s místním podkoním. Hoch to byl fešný, bystrý a šikovný, ale na to, aby získal přízeň tchána, příliš chudý. Hradní pán vyhlédl pro svou dceru jiného nápadníka, krutého rytíře Kubu ze Střekova. Mimochodem, jedná se o historicky doloženou postavu. Nešťastného podkoního nechal uzavřít do věže a vyhladovět k smrti. Po láskou utrápené dívce, která než by se zpronevěřila svým citům a vdala se za mocného rytíře, radši skončila život skokem ze skály, zbyly na památku jen něžné květiny. Tařice nekvete déle než tři týdny v roce. Prý proto, aby každému poutníku, přicházejícímu ke střekovským zdím, připomněla, jak krátká byla nešťastná láska hradní paní a chudého podkoního.

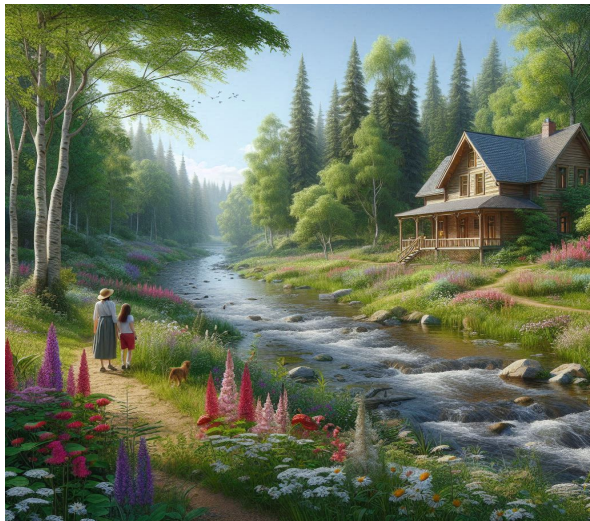
Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé
ZDARMA
vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompilace obsahu Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio 12 Ultimate, DALLE-E, Krita aj.
vyrobeno v programu Scribus 1.6.3

Možnost zaslání časopisu ve formátu PDF e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
1. červenec 2025
© PRUH Soft 2025

O střekovských strašidlech
Dostanete-li se na Střekov za deštivých dnů, možná mezi chátrajícími zdmi uslyšíte srdceryvný nářek. To neúpí meluzína, ale duch utrápené dcery hradního pána. Útlá dívčí postava se prý sápe po tmavém útesu, aby navštívila přízrak svého milého, jenž vypustil duši v hradní hladomorně. Historicky doložené „strašidlo“ se na Střekově objevilo v roce 1842. Svědkové líčí „záhadnou postavu v bílém, která se za úplňku procházela po hradbách“. Tajemným přízrakem byl tehdy devětadvacetiletý hudební skladatel Richard Wagner oděný v prostěradlo. Několikrát vystoupal na nedaleký vrch Vysoký Ostrý, odkud pozoroval východ Slunce. Nakonec ho tu hledaná múza políbila a složil báseň, jež se později stala podkladem pro libreto známé opery Tannhäuser.

ČERVENEC

Červenec zpívá v korunách stromů, vůně sena stoupá z polí až domů. Slunce jak zlatník krajinu líbá, všechno je volné, všechno se hýbá.

Louky se smějí, motýle tančí, v řece se chladí dny bez hranic. Děti se smějí, čas líně plyne, v srdci nám zní ta letní harmonie.

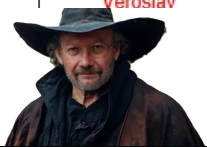
Večery voní po ohni z táboráků, hvězdy se třpytí v tichém rozhovoru. Kytara zpívá, příběhy zní, noc je jak plátno, co snění pokrývá.

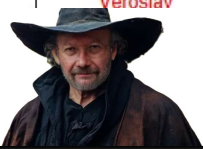
Ať nikdy neskončí červencový sen, ať každý den je jak zlatý den. V srdci si nesme ten letní čas, červenec – král léta – vítá nás!

(CHATGPT a PH)

Č E R V E N E C 2 0 2 5																			23 prac. dnů		
27			04:55 21:13	Úterý 1	11:50 00:03	04:56 21:12	Středa 2	13:00 00:14 21:30	04:57 21:12	Čtvrtek 3	14:09 00:25	04:57 21:12	Pátek 4	15:19 00:38	04:58 21:11	Sobota 5	16:30 00:52	04:59 21:11	Neděle 6	17:43 01:10	
				Jaroslava			Patricie			Radomír, Radomíra			Prokop			Den věrozvěstů Cyrila a Metoděje		Den upálení mistra Jana Husa			
28	05:00 21:10	Pondělí 7	18:53 01:34	05:01 21:09	Úterý 8	19:58 02:06	05:02 21:09	Středa 9	20:52 02:50	05:03 21:08	Čtvrtek 10	21:34 03:49 22:37	05:04 21:07	Pátek 11	22:05 05:00	05:05 21:07	Sobota 12	22:27 06:18	05:06 21:06	Neděle 13	22:45 07:39
				Bohuslava			Nora			Drahoslava, Drahůše			Libuše, Amálie			Olga, Helga			Bořek	Markéta	
29	05:07 21:05	Pondělí 14	23:01 09:00	05:08 21:04	Úterý 15	23:14 10:20	05:09 21:03	Středa 16	23:28 11:41	05:10 21:02	Čtvrtek 17	23:43 13:03	05:12 21:01	Pátek 18	14:28 02:38	05:13 21:00	Sobota 19	00:01 15:55	05:14 20:58	Neděle 20	00:25 17:23
				Karolína, Larisa			Jindřich			Luboš			Martina			Drahomíra, Drahomír			Čeněk	Ilja, Eliáš	
30	05:15 20:57	Pondělí 21	00:59 18:44	05:16 20:56	Úterý 22	01:47 19:51	05:18 20:55	Středa 23	02:52 20:39	05:19 20:54	Čtvrtek 24	04:11 21:13 21:11	05:20 20:52	Pátek 25	05:38 21:37	05:21 20:51	Sobota 26	06:58 21:54	05:23 20:50	Neděle 27	08:17 22:08
				Vítězslav, Vítězslava			Magdaléna, Magda			Libor			Kristýna			Jakub			Anna, Anita	Věroslav	
31	05:24 20:48	Pondělí 28	09:32 22:20	05:25 20:47	Úterý 29	10:43 22:32	05:27 20:45	Středa 30	11:54 22:43	05:28 20:44	Čtvrtek 31	13:04 22:57									
				Viktor, Alina			Marta			Bořivoj			Ignác								

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz